

[Ministeren for skatter og afgifter]

Privat ansatte lønmodtagere kan tilsvarende fradrage udgifter til flytning, hvad enten arbejdsgiveren yder godtgørelse til flytteudgifter eller ej, forudsat at der er tale om en driftsudgift. Herefter vil skatteydere ansat i det private erhverv, der forflyttes fra en plads til en anden under samme arbejdsgiver, kunne fradrage rimelige udgifter til personlige flytteomkostninger. Der kan være tale om fradrag for udgifter til flytning af møbler m. v., rejseudgifter for husstanden, udgifter til flytning af telefon og diverse eltilslutninger samt fradrag for et eventuelt huslejetab, dvs. udgift til leje m. v., som skal betales for den fraflyttede lejlighed for tiden indtil udløbet af opsigelsesfristen. For ejerboliger gælder, at der ikke skal medregnes lejeværdi for tiden efter fraflytningen, når det dokumenteres, at boligen er udbudt til salg i forbindelse med fraflytningen. Herudover kan der foretages et skønmæssigt fradrag for supplerende flytteudgifter på 3.000–6.000 kr., afhængig af bohavet og husstandens størrelse m. v.

En eventuel godtgørelse ydet af arbejdsgiveren til dækning af flytteudgifter er almindelig skattepligtig indkomst.

Principielt gælder der således skattemæssigt samme regler om fradrag for udgifter i forbindelse med flytning, hvad enten der ydes godtgørelse fra det offentlige, fra en privat arbejdsgiver, eller udgifterne afholdes af skatteyderen selv, idet flytteudgifter er fradragsberettigede, såfremt der er tale om udgifter, der er afholdt for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse konkrete tilfælde kan forekomme forskelle i den faktiske skattemæssige behandling af tjenestemænd og privat ansatte, idet der for de sidstes vedkommende ikke gælder nogen forhåndsformodning for størrelsen af de fradragsberettigede udgifter.

Spm. 1249

Til *justitsministeren* (17/7 81) af:

Dohrmann (FP):

»Hvornår har folketingets flertal besluttet, at befolkningens uagtsomme fejl over for skattevæsenet skal kriminaliseres i modsætning til myndighedernes uagtsomme fejltagelser såsom socialministerens fejl på 500 mill. kr. ved fremlæggelse af lovforslag i folketin-

get eller en mangel i vejdirektoratets kontantkasse på 6.728.023,- kr.?«

Begrundelse

Det virker forrykt, at skattevæsenet kan ødelægge tilfældigt udvalgte borgeres tilværelse ved at afkræve store bøder for uagtsomme handlinger på grundlag af administrative beslutninger, uden at folketinget har taget stilling hertil, mens langt større fejl af betydning for samfundet begået af ministre og administration blot bliver taget til efterretning.

Besvarelse (31/7 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Bestemmelserne om straf herunder bestemmelse om straf for uagtsomme overtrædelser af forskellige bestemmelser i skattelovgivningen er gennemført i forbindelse med lovgivningsmagtens vedtagelse af de pågældende love.

Bestemmelser om ministres strafansvar i forbindelse med deres embedsførelse er fastsat i lov nr. 117 af 15. april 1964 om ministres ansvarlighed.

For offentligt ansatte i øvrigt gælder straffelovens bestemmelser i kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv. Tjenestemænd er endvidere undergivet disciplinæransvar efter tjenestemandsløvgivningen.

Spm. nr. 1250

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (20/7 81) af:

Keld Andersen (KF):

»Ministeren bedes oplyse, hvem der har afholdt de økonomiske udgifter til rejse og ophold for de seks repræsentanter, som i ministerens eget fravær deltog i Europarådets sportsministerkonference i Spanien den 7.–10. april i år, samt hvem af disse der deltog med stemmeret på den danske regerings vegne.«

Begrundelse

I sit svar til mig af 13. juli d. å. på mit spørgsmål om kulturministerens manglende deltagelse i Europarådets sportsministerkonference begrundet ministeren sin egen udelivelse med, at hun i stedet havde indbudt